

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka XCIX.

Vydána dne 24. srpna 1920.

Obsah: (Čís. 482.—488.) 482. Nařízení k provedení zákona o remuneracích asistentů a konstruktérů vysokoškolských. — 483. Nařízení, jímž se provádí § 10 zákona ze dne 17. prosince 1919, č. 16 Sb. z. a n. z r. 1920, kterým byly upraveny služební poměry trvale ustanovených zřizenců při obcích v Čechách, na Moravě a ve Slezsku. — 484. Nařízení, kterým se mění hranice soudního okresu Šumperského a Staroměstského. — 485. Nařízení o nepříhlášených propadajících vkladech do 50 Kč. — 486. Nařízení o úpravě odpočívých a zaopatřovacích požitků zaměstnanců bývalé místodržitelské, nyní státní tiskárny v Praze, jakož i jich pozůstalých. — 487. Nařízení, kterým se mění a doplňují některá ustanovení nařízení ze dne 20. října 1919, čis. 601 Sb. z. a n., a ze dne 18. května 1920, čis. 362 Sb. z. a n., o statistice zahraničního obchodu. — 488. Nařízení o poplatcích za zkoušky a přehledky parních kotlů.

Čís. 482.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 27. července 1920

k provedení zákona o remuneracích asistentů a konstruktérů vysokoškolských.

Dle zákona ze dne 8. dubna 1919, čis. 198 Sb. z. a n., ze dne 28. července 1919, čis. 457 Sb. z. a n., ze dne 7. října 1919, čis. 541 Sb. z. a n., a ze dne 7. dubna 1920, čis. 230 Sb. z. a n., se nařizuje:

§ 1.

Jako asistenti s plnou kvalifikací ve smyslu §u 1 nařízení ze dne 1. ledna 1897, čis. 9 ř. z., mohou býti ustanoveni pouze českoslovenští státní příslušníci, kteří

a) dosáhli hodnosti doktorské na základě studia z příslušného oboru nebo vykonali s úspěchem po absolvování studia z příslušného oboru, jež trvalo alespoň osm semestrů, všechny státní zkoušky;

b) vykonali s úspěchem odbornou státní zkoušku absolvovavše jako řádní posluchači vysokoškolské studium trvajícím méně než osm semestrů, tito však teprve, uplyne-li od jich odborné zkoušky státní doba, o níž je jejich studium kratší osmi semestry.

§ 2.

Asistentům a konstruktérům, kteří v době účinnosti zákona ze dne 8. dubna 1919, čis. 198 Sb. z. a n., to jest dne 1. dubna 1919 požívali dle dřívějších předpisů jako plně kvalifikovaní asistenti a konstruktéři normální remunerace, započte se pro dosažení vyšší remunerace doba od jich ustanovení s plnou kvalifikací.

Tato vyšší remunerace přísluší jim od 1. dubna 1919, a to od 1. září 1919 ve výměře stanovené článkem VII., § 18, zákona ze dne 7. října 1919, čis. 541 Sb. z. a n.

§ 3.

Asistentům a konstruktérům s plnou kvalifikací, kteří v době účinnosti zákona ze dne 8. dubna 1919, čis. 198 Sb. z. a n., neměli remunerace vůbec anebo měli remuneraci nižší než normální, a kterým byla plná remunerace přiznána teprve za účinnosti zákona zmíněného, jest při vyměření remunerace započítati dobu od jich ustanovení s plnou kvalifikací.

Od 1. září 1919 jest pro výši této remunerace rozhodno ustanovení čl. VII., § 18, zákona ze dne 7. října 1919, čis. 541 Sb. z. a n.

§ 4.

Pro výměru remunerace podle §§u 2 a 3 tohoto nařízení lze započísti pouze službu nepřerušenu.

K přetržení služby asistentské službou vojenskou nebo válečnou se nepřihlíží; o započtení této služby platí obdobně ustanovení daná pro státní úředníky.

Přerušil-li asistent nebo konstruktér službu za tím účelem, aby nabyt praktické nebo zvláštní vědecké kvalifikace, může při novém ustanovení býti jeho remunerace k návrhu sboru profesorského zvýšena o osobní přídavek.

§ 5.

Remunerace asistentů nemajících plné kvalifikace (§ 2 nařízení ze dne 1. ledna 1897, čis. 9 ř. z.) se nezvyšuje a rovná se nejnižšímu stupni platů státních úředníků XI. hodnostní třídy s míst-

nim (dříve činnostním) přídatkem podle zákona ze dne 7. října 1919, čís. 541 Sb. z. a n., a to s účinností od 1. září 1919.

§ 6.

Ustanovení §§ 1 a 2 zákona ze dne 8. dubna 1919, čís. 198 Sb. z. a n., nevztahují se na ty asistenty a konstruktéry, kteří byli nebo budou ustanoveni bez remunerace nebo s remunerací menší než normální, pokud ovšem nedosáhnou remunerace normální.

Diety a jiné výhody, jež se poskytují všem státním úředníkům dle hodnostních tříd nebo podle výše jejich služebních platů, dále invalidní renta dle § 4 cit. zákona přiznávají se těmto asistentům dle toho, jsou-li plně nebo neúplně kvalifikováni, dle nejnižšího platového stupně X. nebo XI. hodnostní třídy.

Zaopatřovací požitky pozůstalých po takovém asistentovi s neúplnou kvalifikací vyměří se dle ustanovení platných pro nejnižší platový stupeň XI. hodnostní třídy.

§ 7.

Ustanovení § 4 zákona ze dne 8. dubna 1919, čís. 198 Sb. z. a n., o zaopatřovacích požitcích pozůstalých po zemřelém asistentu nebo konstruktéru platí, i když asistent nebo konstruktér zemřel následkem onemocnění neb úrazu utrpěného mimo službu.

§ 8.

Asistenti a konstruktéři s plnou kvalifikací, kteří byli ve službě 1. listopadu 1918 a požívali 1. října 1918 normální remunerace, nabudou k návrhu profesorského sboru zvýšení této remunerace vždy o půl roku dříve za každý kalendářní rok 1914 až 1918, v němž byli alespoň po 6 měsících ustanoveni jako asistenti nebo konstruktéři s plnou kvalifikací nebo jako takoví konali aktivní vojenskou službu.

Ona část započítatelných půlletí, jež při prvním zvýšení takto provedeném nebyla spotřebována, bude započítávána při dalším zvýšení remunerace.

Asistenti a konstruktéři, kteří dosáhli 1. října 1918 nebo dříve již nejvyšší remunerace, obdrží osobní přírůstek.

Tento přírůstek se vyměří za dobu od 1. října 1918 do 31. srpna 1919 případnou částkou z ročních 600 K, od 1. září 1919 pak roční částkou 900 K.

§ 9.

Asistentům a konstruktérům s plnou kvalifikací, kteří dosáhli nebo dosáhnou normální remunerace teprve po 1. říjnu 1918; započítávají se válečná půlletí dle § 8 tohoto nařízení, pokud

byli za války ustanoveni jako asistenti nebo konstruktéři s plnou kvalifikací nebo jako takoví konali aktivní vojenskou službu, teprve při dosažení normální remunerace.

§ 10.

Doba započítatelná dle §§ 8 a 9 tohoto nařízení pro zvýšení remunerace započte se v případě přestoupení asistenta nebo konstruktéra do jiné státní služby také do postupu a do pense a v případě smrti pro výměru zaopatřovacích požitků ve smyslu § 4 zákona ze dne 8. dubna 1919, čís. 198 Sb. z. a n.

Do pense započte se tato doba i v tom případě, když asistent nebo konstruktér v letech 1914 až 1918 neměl kvalifikace vyžadované v § 1, lit. a—c, nařízení ze dne 1. ledna 1897, čís. 9 ř. z.

§ 11.

Výhody dle §§ 8—10 tohoto nařízení nabývají účinnosti dnem 1. října 1918 a poskytují se na přihlášku.

Doplatky za dobu před 1. říjnem 1918 se neposkytují.

§ 12.

Asistentům a konstruktérům, kteří byvše ustanoveni s plnou kvalifikací pro překážky uvedené v § 2 zákona ze dne 7. dubna 1920, čís. 230 Sb. z. a n., nemohli službu nastoupiti, může doba, po kterou trvala tato překážka, býti započtena pro zvýšení remunerace.

§ 13.

Asistentům a konstruktérům, kteří nabyvše plné kvalifikace nemohli se pro výkon válečné služby vojenské ucházeti o přijetí za asistenty nebo konstruktéry anebo z téhož důvodu nebyli za asistenty nebo konstruktéry ustanoveni, může se včítati, když byli ustanoveni asistenty nebo konstruktéry, vojenská služba v § 14 cit. zákona vytčená pro zvýšení remunerace, jestliže

1. ucházeli se o přijetí nejdéle do měsíce po přeložení do neaktivního stavu nebo bezprostředně přejdou ze služby vojenské do služby civilní a

2. službu na vysoké škole do účinnosti cit. zákona, t. j. do 17. dubna 1920 nastoupili nebo do šesti měsíců po svém přeložení do neaktivního stavu nastoupí.

Nezaviněné zameškání těchto lhůt může ve zvlášť pozoruhodných případech prominouti ministerstvo školství a národní osvěty v dohodě s ministerstvem financí.

§ 14.

Asistentům a konstruktérům, kteří výkonem válečné vojenské služby byli déle než rok zdrženi ve svých studiích vysokoškolských, mohou, když byli ustanoveni, zkráceny býti prvé dvě lhůty stanovené pro nabytí vyšší remunerace každá o jeden rok nebo kratší, v měsících čítanou dobu vojenské služby vyčtené v § 14 zákona.

Doba získaná válečnou maturitou nebo jinou poskytnutou výhodou budiž od včitatelné vojenské doby odečtena.

§ 15.

Včítání toto nastává jen u těch asistentů a konstruktérů, kteří do účinnosti zákona službu již nastoupili nebo nastoupí ji, vykonávající předepsaná studia vysokoškolská bez zavíněného průtahu.

§ 16.

Včítání buď zásadně přiznáno jen v tom rozsahu, aby tím nebylo nabyto vyšší remunerace než stejně dlouhou normální službou asistentskou.

Při rozhodnutí o včítání jest obdobně užiti ustanovení § 16 zákona. Zejména mohou býti z výhod včítání vyloučeni ti asistenti a konstruktéři, kteří se k vojenské službě bývalého státu rakousko-uherského dobrovolně přihlásili anebo ji vykonávali v zápolí v takovém vojenském postavení, že z důvodů hospodářských ohledů nezasluhují, nebo ti, kdož byvše ustanovení setrvávají ve službě vojenské z vlastní vůle a ve lhůtě dekretem nebo zákonem (§ 7 služ. pragm.) stanovené službu nenastoupí.

§ 17.

Vyšší požitky plynoucí z §§ 12 a násl. tohoto nařízení se za dobu před 17. dubnem 1920 nevyplácejí.

§ 18.

Výhody dle §§ 12 a násl. tohoto nařízení přiznávají se jen k žádosti, již dlužno pod ztrátou nároku podati na příslušném děkanství nebo rektorátu do tří měsíců od vyhlášení tohoto nařízení. Je-li žadatel v den ten ještě ve svazku vojenském, počítá se lhůta ta dnem přeložení žadatelova do neaktivního stavu.

Rozhodné okolnosti musí prokázati žadatel dle možnosti písemnými doklady.

O přiznání těchto výhod rozhoduje ministerstvo školství a národní osvěty.

§ 19.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení, pokud v něm není stanoveno jinak.

Provede je ministr školství a národní osvěty v dohodě s ministrem financí.

Švehla v. r.,

jako náměstek ministerského předsedy.

Dr. Engliš v. r.

Sonntag v. r.

Dr. Hotowetz v. r.

Dr. Dérer v. r.

Staněk v. r.

Dr. Markovlč v. r.

Johanis v. r.

Stříbrný v. r.

Dr. Winter v. r.,

jako ministr sociální péče a v zastoupení nepřítomného ministra školství a národní osvěty.

Čís. 483.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 14. srpna 1920,

jmž se provádí § 10 zákona ze dne 17. prosince 1919, č. 16 Sb. z. a n. z r. 1920, kterým byly upraveny služební poměry trvale ustanovených zřízenců při obcích v Čechách, na Moravě a ve Slezsku.

§ 1.

Zřízenec obecní trvale ustanovený může býti propuštěn usnesením obecního zastupitelstva toliko na základě provedeného disciplinárního řízení.

Kdo je společným zřízencem několika obcí, může býti propuštěn usnesením vrchní správy společného zařízení, ústavu nebo podniku, a to rovněž toliko na základě provedeného disciplinárního řízení.

§ 2.

Disciplinární řízení se provádí obdobně podle předpisů §§ 181 až 188, pokud se týče §§ 87 až 155 zákona ze dne 25. ledna 1914, č. 15 ř. z., pokud není v dalším nic jiného ustanoveno.

§ 3.

Peněžitá pokuta zřízenci uložena nesmí přesahovati částky 50 Kč.

§ 4.

K provedení disciplinárního řízení zřizují se tyto disciplinární komise:

a) disciplinární komise I. stolice při obecním zastupitelstvu nebo vrchní správě společného zařízení, ústavu nebo podniku;

b) disciplinární komise II. stolice při zemských (správních) výborech, resp. zemské správní komisi v Praze, Brně, Opavě.